

[Camre]

Regeringens kulturpolitik er utilstrækkelig til at modvirke kommercialiseringen af tilværelsen og andre negative virkninger af ændringerne i familiernes levevilkår. Derfor foreslår socialdemokratiet en styrkelse af det kulturformidlende arbejde og af indsatsen inden for børne-, ungdoms- og idrætsarbejdet.

Regeringen vil, for blot at tage et eksempel, give arbejdsgiverne et tilskud på 2,4 mia kr. til trods for erhvervslivets voldsomt stigende profitter. Derfor foreslår socialdemokratiet, at disse tilskud falder bort, og i stedet vil vi bruge pengene til den række af nødvendige formål, jeg netop har ridset op, altså ikke bruge flere penge, men bruge pengene på en anden måde.

Vi vil stemme imod en række af regeringens ændringsforslag, som på område efter område repræsenterer en politik, vi er imod, eller som vi vil udforme med et helt andet indhold.

Regeringen kommer med sin finanslov ikke nærmere en løsning af de fundamentale skævheder i dansk økonomi, som må og skal fjernes, for at den økonomiske stabilitet og fremgang kan vende tilbage. Regeringen formår nemlig ikke at gribe ind over for de helt afgørende ubalancefaktorer, og derfor bliver mange af de byrder, befolkningen må bære, helt omsonst.

Sandheden er, at regeringens politik indebærer, at gælden til udlandet vokser og vokser. Ved udgangen af 1982, da regeringen trådte til, var Danmarks udlandsgæld 154 mia kr. Inden nytårsaften i år runder vi 235 mia kr. Altså en stigning på kun tre år på 50 pct.

Udlandsgælden er så voldsom, at den svarer til et helt års eksport. Det vil sige, at selv om vi i øvrigt havde ligevægt på betalingsbalancen, så skal der i de år, det tager at afvikle gælden, eksporteres lige så meget ekstra som et helt års eksport, og så skal den dertil hørende import endda være betalt.

Den væsentligste grund til den voldsomme ubalance, som de stadige betalingsbalanceunderskud udgør, er misforholdet med hensyn til forbrugeropsparing i Danmark. Vi har hele OECDs laveste opsparingskvota, og det er fuldstændig uholdbart. Vi opbygger ikke det fornødne produktionsapparat til at producere lige så meget, som vi anvender, og til, at alle kan komme i arbejde. Det skal ses i

sammenhæng med de mangler, jeg har omtalt, i uddannelsespolitikken og erhvervs politikken. Regeringen mener, at den kan øge opsparingen ved at gøre de rige rigere og så håbe på, at de ikke bruger det hele, men sparer noget op. Med den metode bliver målet aldrig nået. Tværtimod må der lånes mere og mere i udlandet.

Socialdemokratiet har svaret på dette problem. Danmark er et lønmodtagersamfund, og kun ved at inddrage lønmodtagerne som medbestemmende og medansvarlige for finansieringen af vores produktionsapparat kan opgaven løses. For at nå den opsparing, som er nødvendig, må der indføres overskudsdeling, som indebærer, at overskuddet bindes i virksomhederne, og der må sikres pensionsopsparingsordninger for alle dem, som ikke har sådanne ordninger i dag. Også pensionskapitalen skal investeres produktivt.

Det drejer sig ikke alene om at ændre de afgørende skævheder i vores økonomi. Det drejer sig også om, hvem der ejer Danmark. Regeringen ønsker ikke, at danske lønmodtagere skal eje deres arbejdspladser, men regeringen accepterer, at det i stadig stigende grad er udlandet, der ejer Danmark. Der kan aldrig skabes den fornødne kapital uden om lønmodtagerne, og derfor bliver det ikke i denne regerings tid, vi kommer i gang med at løse problemerne.

Lad mig til slut sige, at socialdemokratiet stemmer for finanslovsforslaget ved tredje behandling, dels fordi regeringen har sit parlamentariske støtteparti, de radikale, med sig og derfor har et flertal, dels fordi finansloven ikke er bindende for en ny socialdemokratisk regering, som måtte træde til i finansåret 1986.

Inden jeg slutter af i denne første runde, vil jeg gerne benytte lejligheden til herfra at sige tak til finansudvalgets meget dygtige sekretariat, som også i år har udført et overordentlig stort arbejde med at gennemføre de tekniske opgaver i forbindelse med det store antal ændringsforslag, finansudvalget behandler. Jeg vil også gerne sige tak til finansministeriets embedsmænd for den meget værdifulde støtte, vi har fået i form af hurtige svar på og udredninger af de spørgsmål, vi har stillet.

Det er sådan, at hele det papirmateriale, som ligger til grund for gennemgangen af finanslovsforslaget, har en tendens til at vokse